

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That this Assembly do proceed to elect *Four* Members to the State Library Authority in accordance with clause (b) of Sub-Section (2) of section 3 of the Mysore Public Libraries Act, 1965.”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The calendar of events for the election is being circulated separately.

BUDGET ESTIMATES FOR 1967-68

General Discussion.

(Debate continued)

Sri P.F.D'MELLOW (Nominated).—Mr. Speaker Sir, in touching on the Budget Speech of the Hon'ble Minister for Finance, I should like to speak on a few matters that unfortunately appear to escape his attention, but which are nevertheless matters of concern to the people of the State.

Mr. SPEAKER.—Have the Members received the copy of the Minister's Statement ? It has been circulated. Those who have not got copies, may kindly ask and take them.

Sri P.F.D'MELLOW.—I refer first to the question of treatment and relief to the ex-employees of the Government known as pensioners and other retired personnel.

Sir, I do admit that few Governments if any, are willing to increase their financial commitments at this stage and we admit that the overall resources should be devoted and directed towards development projects.

Sir, I shall content myself today by touching briefly not so much to what the Hon'ble Finance Minister told us in his budget speech, but to what appears most unfortunately to have escaped his attention.

Sir, while I am entirely in agreement with Government in all measures that it has taken and contemplates where the less paid Government employee is concerned, I must confess that I cannot understand the utter disregard paid to the claims of the ex-government servant, be he a pensioner or a retired employee. I question whether any Government would honestly say that the welfare of the pensioner and the ex-government employees is no longer the concern of the State ? I admit that Governments are naturally hesitant to increase their financial commitments at a time when the need is to conserve our funds for development, but does this mean that Government seriously suggest that it bears no responsibility whatsoever once an individual retires, and is not actively employed ? Sir, I do admit that perhaps this is very largely due to the fact that it has become fashionable nowadays to pay little

(SRI P. F. D'MELLOW)

or no heed to protests and claims which are not backed up with the force of public agitation. But, I am sure that Government will not wait to drive its ex-employees now in a desperate state to any such action to have their claims heard and remedied.

Do Government really believe that the senior citizen may be confined to the dust bin only because he is reluctant to agitate or demonstrate violently when seeking relief. I ask Government not to make the mistake of supposing that the patience of the senior citizen is inexhaustible and that he will remain content to starve and see his dependants starve before his eyes rather than seek a remedy in any but a manner that evokes no response on the part of the State. I would plead with Government not to add to so many hostilities and to the unrest that is spreading in the country and not to ignore the patiently put forward claims of the ex-employees. I am not asking at this stage for a few rupees by way of dearness allowance nor am I asking for the ex-employee or pensioner by way of an *ad-hoc* grant as some State Governments have made; no Sir; I believe the problem is very much larger and very much deeper. I am happy that the Hon'ble Chief Minister is present because in him the ex-employee will get a square deal. I beg of the Hon'ble Chief Minister to be pleased to consider the problem in its larger aspect and institute a Commission to go into every facet of the problem of the ex-employee and the pensioner in the State.

Sir, I now pass on to another category of citizen that is grossly forgotten and neglected, that is the ex-servicemen. I refer to the ex-servicemen who reside in this State. I admit again that among our Ministers there are many who are sincerely interested and sympathetic to the claims of the ex-servicemen. The Hon'ble Chief Minister himself on more than one occasion has demonstrated his sympathy. I acknowledge with deep gratitude the genuine interest and sympathy taken by the Hon'ble Home Minister, who as the Chairman of the Mysore State Soldiers, Sailors and Airmen's Board is ever mindful of the problems that face the ex-servicemen in the State. I am not aware how many Government Ministers there are who would say to the representations of one like myself that "any representation that comes to me from any ex-servicemen, I will attend to it personally". That is a very great and generous, promise by the Hon'ble Home Minister. But, Sir, there are many and many serious mis-givings in the minds of the ex-servicemen in the State. While he is given large number of promises and handed over a large number of catalogue of concessions that would be given to him, nothing materialises and for the greater part of his life he moves from one Government office to the other asking for these promises like the land grant, which are never never implemented.

Sir, in the previous Assembly, I had the privilege of pleading for the cause of the ex-servicemen to exempt them from the provisions of the Land Reforms Act. Government were then pleased to give me an

assurance that it would be attended to. May I ask whether Government have implemented that assurance by bringing an amendment to the Land Reforms Bill to exempt the ex-servicemen to the same extent as it is done in the case of the serving soldiers?

Sir, everyday we are reminded in one manner or the other that we are in a dangerous time. The country is passing through one crisis to another. We are surrounded with neighbours who are not too friendly towards us. When an emergency comes and danger strikes, the country turns to its citizens and begs of them to encourage men to join the forces. And no sooner the danger or the emergency passes, the serving soldiers are neglected. I am told in Mysore State recruitment is very poor. In all the States of India the response to the armed forces is better but in Mysore it is extremely bad. Is it surprising when our young men and women see the way in which the ex-servicemen are treated when they return after doing their duties? They are completely neglected and forgotten. Naturally this leaves the impression in the mind of young men and women: "to what purpose must we serve if we get nothing in return—we will be forgotten when we return". I ask again, why is it that other States—I refer to Punjab in particular—where ex-servicemen are treated kindly and considerably and generously but in our State it is not so? I am happy that Mysore State is among the few which contribute to the maintenance of inmates in the Home for destitute ex-servicemen in the Simla Hills. But why should we be negligent towards the ex-servicemen of our State? Why should so many of them roam in the streets as destitutes? Why not the Government of Mysore come forward to be as generous with the men and women of the ex-service community as other Governments are? I beg of the Government to be kind enough to make generous provision to help to maintain these people in such institutions in the State which are already there.

Sir, it remains for me to touch next on the question of the Old Age pension scheme. Time was when the Government of Mysore generously came forward to make some provision for the old age men, that is pension. They gave him by way of pension a sum of Rs. 15, for which I am grateful and large number of old age people are grateful. But the rules that the Government promulgated for the purpose of making the old people eligible actually take away with the left hand what Government had offered them with the right. There are so many rules and regulations to make it very difficult to get the benefit of this. I say with all the seriousness at my command that they deserve more than they are receiving. I ask the Government to be kind enough to examine their rules again. I know they will say we have examined it recently a few months ago. I know the Hon'ble Deputy Minister for Finance was a party to the discussion in this very House; he said, Government would examine it. The examination is not serious enough and even wide enough to bring relief. I request the Government to be kind enough to re-examine the rules in their entirety.

(SRI P. F. D'MELLOW)

Sir, I shall not take the time of the House any longer. Finally I should like to conclude by referring to the concluding remarks in the speech of the Hon'ble Finance Minister made a few weeks ago. This is what the Hon'ble Finance Minister said :

“To look after the welfare of the people is as much the privileged right of the opposition as the Treasury Benches. Whatever may be the difference between us, our common objective of working towards the welfare of the State should unite us in the common effort.”

Mr. Speaker Sir, that was a statesmanlike statement and I ask the Government why it should be difficult to implement that in to reality Why it should be difficult to reconstitute the Consultative Committees that the Government have done some time ago so that they may become something more meaningful and purposeful than merely recommendatory bodies. I ask the Government whether by being so generous, it could not really create a new climate, a climate where the members on this side the House will feel as intimately associated with the governance of the State as the Treasury Benches. I plead for the early reconstitution of these Consultative Committees.

I thank you.

† ಶ್ರೀ ಎಂ. ಆರ್. ಪಾಟೀಲ್ (ಮಡ್ಯ).—ನಾನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಂಥ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನನ್ನ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತ ಬಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ನನ್ನ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯವನ್ನೊಳಗೊಂಡು ಇಡೀ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೆ ಬೃಹದಾಕಾರವಾಗಿ ಎದ್ದು ಕಾಣಿಸುವಂಥ ಒಂದು ಮಹಾ ಸಮಸ್ಯೆ ಆಹಾರದ ಅಭಾವ. ಆಮೆರಿಕ ಮೊದಲಾದ ಪರದೇಶಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಆಹಾರವನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಪುರವಶ ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದರೂ ಕೂಡ ಈ ಆಹಾರದ ಸಮಸ್ಯೆ ದಿನೇ ದಿನೇ ಕಠಿಣವಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಅದು ಸಡಿಲವಾಗುವಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದುವರೆಗೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಎರಡು ಕಾರಣಗಳು. ಮೊದಲನೆಯದು ದಿನೇ ದಿನೇ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆ ಎರಡನೆಯದು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಅನುಸರಿಸಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಆಹಾರವನ್ನು ಬೆಳೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಆಗದ್ದು. ನಮ್ಮ ಆಹಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಭಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ಆಹಾರದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೊಂಡ ಕೊರತೆ ರಾಜ್ಯ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಗುವಳಿ ಬೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ ಎಂಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಇರುವಂಥ ನೀರಾವರಿ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು 20ರ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೆ ಏರಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಆ ಪ್ರಕಾರ ನೀರಾವರಿಗೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಲಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಕೆಲವೇ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾವಲಂಬನೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತವಿದೆ ಎಂದು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಜನತೆಗೆ ಸಹ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಷಯ ಅಷ್ಟು ಸುಲಭ ಎಂದು ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಡೀ ವಿಶ್ವದ ಆಹಾರ ಪುರವಶ, ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಹೆಚ್ಚಳದ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದಂಥ ಕೆಲವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ; ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಜಾಗೃತಿಕೆ ಆಹಾರ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಜನರಲ್ ಡಾಕ್ಟರ್ ಸೇನ್ ಅವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದರೆ, ಬರುವ 35 ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿ ಇದೇ ಈ 35 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಹಾರವನ್ನು ಬೆಳೆಯಬೇಕು, ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿ ತರಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿನಾಶಕ್ಕೆ ನಾವು

ತಯಾರಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. 1951ನೇ ಇಸವಿ ಮತ್ತು 1961ನೇ ಇಸವಿ, ಈ ಎರಡು ಸಲಗಳ ಜನಗಣತಿಯ ಅಂಕಿ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ನೂರಕ್ಕೆ ಎರಡರಂತೆ ಏರುತ್ತ ಬಂದಿದೆ. ಹೀಗೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಜಾ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಅದೇ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಗ್ರಂಥಕಾರರು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. 1975ನೇ ಇಸವಿ ಒಳಗಾಗಿ ಜಗತ್ತಿನೊಳಗೆ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಮತ್ತು ಆಹಾರದ ಉತ್ಪಾದನೆ, ಇವೆರಡರೊಳಗಿನ ಪ್ರಮಾಣದ ಸಮತೋಲನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಯಾಗಬಹುದು. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆಫ್ರಿಕ, ಏಷ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳದೆ ಕೊಟ್ಟಾನುಕೊಳ್ಳಿ ಜನರು ಸಾಯುವಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರಬಹುದು. ತನಗೆ ಬೇಕಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯುವ ಅವಿರಕ ಮೊದಲಾದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೆಳೆಯುವ ಆಹಾರವನ್ನು ಈ ಕೊರತೆಯ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ, ಯಾವ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಆಹಾರವನ್ನು ಪೂರವೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಯಾವ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಆಹಾರವನ್ನು ಪೂರವೆ ಮಾಡದೆ ಕೊಡಬೇಕು ಜನರು ಸಾಯಲಿಕ್ಕೆ ಬಿಡಬಹುದು ಎಂದು ವರ್ಣನಾ ಕೊಡುವಂಥ ಪ್ರಸಂಗ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅಮೆರಿಕಾ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದು. ಇಷ್ಟು ಭಯಾನಕವಾದ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿದಂಥವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ನಮ್ಮದೇ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಎರಡೂವರೆ ಕೋಟಿ. ಇದು ಪ್ರತಿವರ್ಷ ನೂರಕ್ಕೆ ಎರಡು, ಎರಡೂವರೆಯಂತೆ ಬೆಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಬರುವ 30 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಐದು ಕೋಟಿಗೆ ಮುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ತರಹ ಸಂತಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಇವತ್ತಿನ ಪ್ರಮಾಣದಂತೆ ಐದು ಲಕ್ಷ—ಮುಂದೆ ಆರು ಲಕ್ಷ, ಏಳು ಲಕ್ಷವಾಗಬಹುದು—ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆ ಬೆಳೆಯುವುದನ್ನು ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮತ್ತು ಜನತೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ತರಹ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಕೇವಲ ಆಹಾರದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಾನಪಟ್ಟು ಸಂತ್ಯಸ್ತರಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ, ತೇಂದ್ರದ ಸಹಾಯವೂ ಕೂಡಿ ಕುಟುಂಬ ಯೋಜನೆಗಾಗಿ ಐದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. 1967-68ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಿತ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಷಾದದ ಸಂಗತಿ, ಸರ್ಕಾರದ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಆತುರತೆ ಇದೆಯೋ ಅಷ್ಟೇ ಆತುರತೆ ಕೆಳಗಿನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ಕುಟುಂಬ ಯೋಜನೆ ಸಂಸ್ಥೆಯವರಿಗೆ, ಕುಟುಂಬ ಯೋಜನೆ ನಿಬ್ಬಂದಿಯವರಿಗೆ ಇಲ್ಲ, ಅಷ್ಟೇ ಆತುರತೆಯಿಂದ ಅವರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಗೆ ಕುಟುಂಬ ಯೋಜನಾ ನಿಬ್ಬಂದಿಯವರು ಒಂದು ದಿವಸ ಬಂದು 17 ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಂಕಿ ತೊಡಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಮರುದಿವಸ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ದಿವಸ ಅವರು ಬಂದು ಹಾಗೆ ವಂಕಿ ತೊಡಿಸಿಕೊಂಡವರ ಸ್ಥಿತಿಯೇನಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪುನಃ ವಿಚಾರಿಸಲಿಲ್ಲ. ವಂಕಿ ತೊಡಿಸಿದವರ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ರಕ್ತಸ್ರಾವವಾಗಿ ಆಕೆಯ ಸ್ಥಿತಿ ಚಿಂತಾ ಜನಕವಾಯಿತು. ಅಮೇರಿಕ ಬೇರೆ ಡಾಕ್ಟರನ್ನು ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಿಂದ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ತೋರಿಸ ಬೇಕಾಯಿತು, ಕುಟುಂಬ ಯೋಜನಾ ನಿಬ್ಬಂದಿಯವರನ್ನು ಹುಡುಕಲಾಗಿ ಅವರು ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಕುಟುಂಬ ಯೋಜನಾ ನಿಬ್ಬಂದಿಯವರು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು, ಸರ್ಕಾರ ನೀಡುವ ಮಾದರಿ ಮೇಲೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಾಗೆಲ್ಲವಿದ್ದರೆ ಜನರು ಅಸಂತೃಪ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆ, ಪ್ರಚಾರ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಜನರಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಭಾಷಣ ಮಾಡುವಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಜಾ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹತ್ತೊಟ್ಟುರಲ್ಲಿ ತರುವುದು, ಕುಟುಂಬ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದು ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಇದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದ ಸಂಗತಿ. ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡುವಂತೆ ಉಳಿದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಹ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಲಾಭದಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿ ಹೆಚ್ಚು ಅನಕ್ರಿಯೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲೇ ಬೇಕು.

4-30 P.M.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ ಆಹಾರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದೆ. ಆಹಾರವನ್ನು ಬೆಳೆಯುವವನು ವಕ್ಕಲಿಗೆ, ರೈತ ಇಂದು ತನ್ನ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಆಹಾರ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಆರ್. ಪಾಟೀಲ್)

ಬೆಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಏಕೆ ಆತನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯಲು ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ರೈತರು ಎಷ್ಟು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದರೆ ಹಣವಂತರು ತಮ್ಮ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ, ಬಡವರು ಹೆಚ್ಚು ಪೀಕು ತೆಗೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಕಾರಣ ಬೆಳೆ ತೆಗೆಯಲು ಬಡವರ ಬಳಿ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಹಣವಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸಾಮಾನ್ಯಕಾರರ ಹತ್ತಿರ ಅಥವಾ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ಬಳಿ ಅಥವಾ ದಳ್ಳಾಳಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ತಿಂಗಳಿಗೆ 2 ರೂಪಾಯಿ ಬಡ್ಡಿ ಕೊಟ್ಟು ಹಣ ತಂದು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಗೋಧಿ, ಜೋಳ ಮುಂತಾದ್ದನ್ನು ಬೆಳೆಯಲು ಕೆಲವಲ 30 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. 10-20 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಈ ಪದ್ಧತಿ ಇತ್ತು, ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಅದು ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂದು ಒಂದು ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ತೆಗೆಯಬೇಕಾದರೆ ಕನಿಷ್ಠ ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳಾದರೂ ಬೇಕು. ಸಹಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆ ಕೊಡುವ 30 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ, ಈ ವಿಚಾರ ರೂರಲ್ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಸರ್ವೆ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ನಮೂದಾಗಿದೆ. ರೈತ ಸಾಮಾನ್ಯಕಾರರು, ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ದಳ್ಳಾಳಿಗಳ ಕೈಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಜರ್ಜರಿತನಾಗಿದ್ದಾನೆ; ನಿರ್ವಿರ್ಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಬಡತನ ಬಹಳ ಕಷ್ಟತರವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸರಕಾರದವರು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಮೂಲಕ ರೈತನಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವಷ್ಟು ಹಣ ಕಡಮೆ ಬಡ್ಡಿ ದರದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ದೊರೆತು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಉತ್ತೇಜನ ದೊರೆತಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ವರದಿಯಾಗಿದೆ. ರೈತರು ಸಾಮಾನ್ಯಕಾರರು, ದಳ್ಳಾಳಿಗಳು ಮುಂತಾದವರ ಹಾವಳಿಯಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ ರೈತರಿಂದ ಸಂಘಟಿಸಿರುವ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ತೆರವು ಅವುಗಳಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಾಲ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗಿರುವಂತೆ ರೈತ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳನ್ನು ನಂಬಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿರುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರೈತರಿಗಾಗಿ ವಾರ್ ಕ್ವಿಟಿಂಗ್ ಬೇಸಿಸ್ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಸಹಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸಂಘಟನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ರೂರಲ್ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಸರ್ವೆಯವರು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ರೈತರು ಸಹಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಸಾಲ ಮಾಡುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲೇ ಬೇಕು. ರೈತರು ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿದ್ದರೆ, ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದರೆ ಅವರು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ಶ್ರೀಮಂತರು ಬೆಳೆಯುವಷ್ಟು ರೈತರು ಬೆಳೆಯಲು ಇಂದು ಹಣದ ಕೊರತೆಯಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಇಂದು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಕಡಮೆ ಬಡ್ಡಿ ದರದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಬೇಕು. ಈಗ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಬಡ್ಡಿ ದರವನ್ನು ಶೇಕಡ 6ರಿಂದ 10ರ ವರೆಗೆ ಏರಿಸಿವೆ, ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕು ಅಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಶೇಕಡ 4ರಂತೆ ಬಡ್ಡಿ ಏರಿಸಿ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳು ಏರಿಸುವ ಬಡ್ಡಿ ದರ ಶೇಕಡ 10 ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಸಂಸ್ಥೆ ಬೆಳೆಸಬೇಕೆಂದು ಲಾಭದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಪೀಗಿ ಬಡ್ಡಿ ಏರಿಸಿದರೆ ವ್ಯವಸಾಯಿಗಾರರಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆ ಶೇಕಡ 6ಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬಡ್ಡಿ ಏರಿಸಬಾರದು. ಸಹಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಲಾಭ ಹೆಚ್ಚು ಬಂದಾಗ ನೌಕರರಿಗೆ ಬೋನಸ್ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಮತ್ತು ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ಅದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಬಡ್ಡಿ ಹಾಕಿ ಹೆಚ್ಚು ಫಾಯಿಡೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಪ್ರಶಂಸನೀಯವಾದ ಕಾರ್ಯವಲ್ಲ.

ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ಹಣ ಪಡೆದು ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳವರು 6 ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ವರೆಗೂ ಬಡ್ಡಿ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಅತ್ಯಂತಕವಾಗಿ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲಕ್ಕೇ ಬೇಕು, ಇದು ಹಾವನ್ನು ಹೊಡೆದು ಹಡ್ಡಿಗೆ ಹಾಕಿದ ಹಾಗೆ ಆಗಿದೆ. ರೈತರಿಗೆ ಯಾವ ಒಂದು ಅನುಕೂಲವೂ ಆಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ, ಇದನ್ನು ನಾನು ಬಹಳ ಕಠೋರವಾಗಿ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಮಾಡಲೇ ಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ಕೆಲ ಕೆಲವು ಸರ್ಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಂತೂ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟರೆ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಅಥವಾ ಐದು ರೂಪಾಯಿನಂತೆ ಷೇರು ವಸೂಲು ಮಾಡುವ ವಹಿವಾಟು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿವೆ. ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಷೇರು ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಬಡ್ಡಿ ಎಂದರೆ ನೂರಕ್ಕೆ ಇಪ್ಪತ್ತರಿಂತೆ ಬಡ್ಡಿ ಆಕರಣಿಯಾದಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯ ತನ್ನ ಷೇರು ಎಷ್ಟು ಇಡುತ್ತಾನೆಯೋ ಅಷ್ಟೇ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಹದಿನೆಂಟು ಮಂದಿ ಅಹವಾಲುದಾರರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಮಿಲ್ಲನ್ನು ಸ್ವಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಅಥವಾ ಸೊಸೈಟಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಸ್ವಾಪನೆ ಮಾಡಿದರೆ ದಿವಿಡೆಂಡ್ ಯಾವ ಕಡೆಯಿಂದಲೂ ಬರಲಿಕ್ಕಿ

ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಬಲಾಢ್ಯವಾದಂತಹ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಬೇರೆ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸ್ವಾವಲಂಬಿ ಅಥವಾ ಸ್ವಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವಂತಹ ಆಯ್ಕೆ ಮೆಂಟನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಆಯ್ಕೆ ಮೆಂಟ್ ಅಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದು, ಸರ್ವೆ ಸೆಟ್ಲೆಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿದ್ದು ರೈತರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗ ಬೇಕು, ಅವರಲ್ಲಿ ಸೇವಾ ಬುದ್ಧಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕು, ಅವರಿಗೆ ಹಣ ಸಿಕ್ಕಬೇಕು ಎನ್ನುವಂತಹ ದೃಷ್ಟಿ ಯಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಹೊರತು ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ಷೇರ್ ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡು ಅದರಿಂದ ಬಡ್ತಿಯ ಹಣವನ್ನು ಗಳಿಸಿ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಬಹಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಬೇಕು ಬಲಾಢ್ಯ ವಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ರಾಜ್ಯದ ಕಡೆಗೆ, ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ಷೇರು ಬಂಡವಾಳ ಕೂಡಿಸುವುದರ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಲಕ್ಷ ವಿದ್ಯೆ ರೈತರಿಗೆ ಸೇವಾನುಕೂಲವಾಗುವ ರೀತಿಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಲ ಸಿಕ್ಕುವಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರವರಿಗೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಭೂಕಂದಾಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಈ ಭೂಕಂದಾಯದ ಬದಲಾಗಿ ಇದನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಯಾವುದಾದರೂ ಫಾರಂನಲ್ಲಿ ತರಬೇಕೇ ಹೇಗೆ ಅನ್ನು ವಂತಹ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಸರ್ಕಾರದವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಿನ್ನೆದಿವಸ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗುರದ್ವಿಯವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಈಗಿನ ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ವಿಲ್ಲ ಈಗಿದ್ದಂತೆಯೇ ಇರಬೇಕೆಂದೂ ಮತ್ತು ಈಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಕಂದಾಯದ ವಿಷಯವನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗುರದ್ವಿ ಯವರು ಹೇಳಿದಂತಹ ಮಾತಿಗೆ ನಾನು ನನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು 50-60 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ 64-65ರಲ್ಲಿ ರಿವಿಜನ್ ಸೆಟ್ಲೆಮೆಂಟ್ ಮಾಡರಾಯಿತು. ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಈ ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಅನ್ನುವಂತಹ ವಿಚಾರ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ವಿಚಾರ ಜನತೆಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದ ವತಿಯಿಂದ ಇಂತಹ ಮಾತು ಬಂದಿರುವುದು ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ವಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ಭೂಕಂದಾಯದಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಹಣ ಎಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡ ಬೇಕು ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಆಕ್ಟ್‌ನು ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡಿ ಒಟ್ಟು ಹುಟ್ಟುವಳಿಯಲ್ಲಿ 100ಕ್ಕೆ ನಾರ್ಯಾಣ್ ಯಂತೆ ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ನಿಯಮಿಸುವಂತಹ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡೆವು. ಒಟ್ಟು ಹುಟ್ಟುವಳಿ ಎಂದರೆ 64ಕ್ಕಿಂತ ಹಿಂದಿನದು. ಇವತ್ತಿನ ಧಾರಣೆ ಪ್ರಕಾರ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ ನೂರಕ್ಕೆ ಎರಡರಂತೆ ಕೂಡ ಬೆರೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಯಿರ್ ಕ್ಯಾನ್ಸಿಲೇಷನ್ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಜಮೀನು ಊರಿಗೆ ಒಂದು ಎರಡು ಕೂಡ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ರೈತ ಯಾವ ತರಹದ ಆಕ್ಷೇಪವನ್ನೂ ಎತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದು ಯಾರ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂತು ಎಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯ ದಾಗಿದೆ. ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಆಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಇನ್‌ಕಂ ಟ್ರಾಕ್ಸ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಹಾಕಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅಂತಹ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ರೈತ ಲೆಕ್ಕ ಬರೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್‌ಕಂ ಟ್ರಾಕ್ಸ್ ಆಫೀಸಿಗೆ ರಿಟರ್ನ್ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವನು ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ವಕೀಲರನ್ನು ಇಟ್ಟು ಈ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್‌ಕಂ ಟ್ರಾಕ್ಸ್ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹತ್ತಿರು ಸಾರಿ ತಿರುಗಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣ ವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಈ ಭೂಕಂದಾಯ ಕೇವಲ ಸ್ಥಾನಿಕ ಸಂಸ್ಥೆ ಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಪಂಚಾಯ್ತಿ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳಿಗೆ ಶೇಕಡ 60 ರಷ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರರಷ್ಟು ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಇದು ಒಂದು ಲೋಕಲ್ ಟ್ರಾಕ್ಸ್ ಆದಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಸರದಿ ನೋಗಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಸಣ್ಣ ಮನೆ, ದೊಡ್ಡ ಮನೆ ಇವಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಅನ್ಯಾಯರ್ ರೆಂಟರ್ ವ್ಯಾಲ್ಯು ಮೇಲೆ ಟ್ರಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ, ಆದರೆ ಜೊತೆಗೆ ಈ ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ಕೂಡ ಅವರಿಗೆ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಮಾಫಿ ಮಾಡು ವುದಾದರೆ ಬಡವರಿಗೆ ಮಾಫಿ ಮಾಡಬಹುದು, ದೊಡ್ಡ ಶ್ರೀಮಂತರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಕಂದಾಯದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸರ್‌ಚಾರ್ಜ್‌ನ್ನೂ ಕೂಡ ಹಾಕಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗಲ್ಲದೆ ಭೂಕಂದಾಯಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಯಾವುದಾದರೂ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸಿ ನನ್ನ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, 1967-68ನೇ ಇಸವಿಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಮುಂಗಡಪತ್ರವನ್ನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಪೂರ್ವವಾದ ಹಾಗೂ ಬಹಳ ಮಹತ್ವ ಘಟನೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾವು ಈ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಭಾರತ ಚೀನಾಗಳ ನಡುವಿನ ಬಾಂಧವ್ಯ ಕಡಿದುಬಿದ್ದು ಹೋಗತಕ್ಕ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಂತಿದೆ. ಈ ಎರಡು ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ನಡುವಣ ಬಾಂಧವ್ಯ ಕಳಚಿ ಬಿದ್ದು ಶಾಂತವಾತಾವರಣ ತುಂಬಾ ಕಲಕಿದೆ. ಆ ಚೀನೆಯರ ರಾಕ್ಷಸ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ನಾವು ಮತ್ತೊಂದು ಗಂಡಾಂತರವನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೋ ಏನೋ ಎಂಬ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಈ ವಿಚಾರ ನಿಂತಿದೆ. ಆ ಚೀನೆಯರು ನಮ್ಮ ಭಾರತದ ರಾಯಭಾರಿಗಳಿಗೆ ತೋರಿಸಿರತಕ್ಕ ಮರಾಠ್ಯ ದೆಯ ರೀತಿನೀತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಯಾವ ರಾಷ್ಟ್ರವೂ ಇಲ್ಲಿಯತನಕ ನಡೆಯದೆ ಇರುವಂಥ ಒಂದು ಹೇಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಚೀನೀಯರು ವರ್ತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾವು ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಎಲ್ಲಾ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಕ್ರೋಡೀಕರಿಸಿ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಸೇಡನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಪ್ರಸಂಗ ಉಂಟಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಪರವಾಗಿ ಈ ಮಹಾ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇಂಥಾ ಒಂದು ಅಪೂರ್ವ ಘಟನೆ ಉಂಟಾಗಿ ದೇಶದ ಮುಂದೆ ಒಂದು ವಿಪತ್ಕಾರ ವಾದ ವಿಷಮ ಸನ್ನಿವೇಷವನ್ನು ಅದು ತಂಮೊಡ್ಡಿರುವಾಗ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ಚರ್ಚೆಮಾಡಲು ನಿಂತಿದ್ದೇವೆ. ಇಂಥಾ ಒಂದು ವಿಪತ್ಕಾರಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ದೇಶದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಕ್ರೋಡೀಕರಿಸಬೇಕು, ದೇಶದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಇಡೀ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜಮಾಯಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವಂಥ ಈ ಒಂದು ಸಂವರ್ಧದೇವೆ ನಮ್ಮ ಈ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಾಕಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ಪ್ರತಿಬಂಧಕಾಜ್ಞೆಯನ್ನೇ ಅದರಿಂದ ಏನು ಈ ದಿವಸ ಇಡೀ ಪೋಲೀಸ್ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯೇ ಈ ವಿಧಾನಸೌಧವನ್ನು 'ಫೇರೋ' ಮಾಡಿದ್ದಾರೇನೋ ಅನ್ನುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದುದು ತೀರಾ ವಿಪಾದಕರ. ಆದರೆ ಅದು ಹಾಗಾಗಬಾರದಾಗಿತ್ತು. ಅಂತೂ ಇಂಥ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಾವಿಂದು ಈ ಹಣಕಾಸಿನ ಮುಂಗಡಪತ್ರವನ್ನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಸ್ವಾಮಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನೆನ್ನೆಯದಿವಸ ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಹಣಕಾಸಿನ ಒಂದು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಅವರು ಅದರ ವಿವರಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಈ ಹಿಂದೆ ಅಂದರೆ, ಕಳೆದ ಮೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ದವರೇನು ಒಂದು ಬಡ್ತಿಟ್ಟನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿದ್ದರೋ ಈಗಲೂ ಅದೇ ಬಡ್ತಿಟ್ಟನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಕಳೆದ ಮೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದಾಗ ಬಡ್ತಿಟ್ಟ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಆ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ಬಡ್ತಿಟ್ಟನ್ನು ಇನ್ನೂ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸದಿರುವುದರಿಂದ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಎಷ್ಟು ನೆರವು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ, ಯಾವ ಯಾವ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಒಂದು ನೈಜ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಆ ದಿವಸ ಬಡ್ತಿಟ್ಟಿನ ಮೇಲಿನ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮುಂದೂಡಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ವಾತವನ್ನಿಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿದರು. ಆ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಡ್ತಿಟ್ಟನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ ನಂತರವೇ ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ಬಡ್ತಿಟ್ಟನ್ನು ಮಂಡಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಸಾಧುವಾದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆಗ ಈ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಈ ಹಿಂದೆ ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಏನೊಂದು ಬಡ್ತಿಟ್ಟನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿದ್ದರೋ ಅದೇ ಬಡ್ತಿಟ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದಂತೆ ಈಗಲೂ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬದಲಾವಣೆಯೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ದಿವಸ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಬಡ್ತಿಟ್ಟು ಸರಿಯೋ ಅಥವಾ ಆ ದಿವಸ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದು ಸರಿಯೋ ಎಂಬ ಒಂದು ಸಂದಿಗ್ಧ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ದೆಹಲಿಯ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಮೇಲೆ ಆ ಕೇಂದ್ರ ದವರ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಇವರೆಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಬೀರಿದರು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ನೆರವನ್ನು ತಂದರು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ನಾನಾ ವಿಭಾಗಗಳ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಬಾಬಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದರ ಬಂದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ನೈಜ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಡಲು ಒಂದು ನಾವೀದಿವಸ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮೊಗಂ-ಅಗಿ ಹಿಂದೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ನೀಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ನೆರವು 34 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮಾತ್ರ. ಆದರೆ ಈಗ ಆ ನೆರವನ್ನು 36 ಕೋಟಿಗೇರಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೋಗಲಿ, ಆ ಹಣದಲ್ಲಿ ಯಾವಯಾವ ಬಾಬಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ವಿನಾಸರಾಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ— ಆ ವಿಚಾರವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಸ್ಪಷ್ಟಮೆಂಟರಿ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಮಂಡಿಸತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬದಗಿಸು

ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾನೊಂದುವೇಳೆ ಅವರ ಈ ವಾದವನ್ನು ಒಪ್ಪಿದರೂ ಈ ಹಿಂದೆ ಮೇ 2 ನೇ ತಾರೀಖಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಸಭೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಇದೇ ಮಾತನ್ನು ಇವರು ಆ ದಿವಸವೇ ಹೇಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆ ದಿವಸ ಏನೊಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇತ್ತೋ ಅದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಈ ದಿವಸವೂ ಇದೆ. ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರೇನು ಒಂದು ವಾದವನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಇದೇ ವಾದವನ್ನು ಕಳೆದ ಮೇ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ನಾವಿಲ್ಲ ಸಭೆ ಸೇರಿದ್ದಾಗ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದವರು ಸರ್ಕಾರದವರ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮುಂದೂಡುವುದು ಬೇಡ ಅಂಥ ಬದಲಾವಣೆಗಳೇನಾದರೂ ಆದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ದಿವಸ ಆ ವಾದವನ್ನು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಬಡ್ಡೆಟ್ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮುಂದೂಡಲಾಯಿತು. ನಾವು ಆ ದಿವಸ ಏನೊಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೋ ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ದಿವಸ ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈ ದಿವಸ ಅವರು ನಮಗೆ ನಾವು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ನಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರೇನೋ ತಪ್ಪನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ತಪ್ಪನ್ನು ಅವರೇ ತಪ್ಪು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು? ಹೀಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರ ಏನೋ ಒಂದು ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಏನಾಕಾರಣ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನ ಮೇಲಿನ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಒಂದೂವರೆ ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ವಿಳಂಬ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅಂತ ನಾನು ಇಷ್ಟನ್ನು ಹೇಳಿ ಇನ್ನೆ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಭಾಷಣಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಮೈಸೂರು ನಂಸ್ಥಾನದ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸು ಸಚಿವರು ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಆದಾಯ 1967-68 ಕ್ಕೆ 185 ಕೋಟಿ 59 ಲಕ್ಷ ಇದ್ದು ವೆಚ್ಚ 1967-68 ಕ್ಕೆ 177 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ಈ ಸಾಲಿಗೆ ಎಂಟೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸರ್ಪ್ಲಸ್ ಇರುತ್ತೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಈ ರಾಜ್ಯದ ವರಮಾನವೆಷ್ಟಿತ್ತು ಅದು ಹೇಗೆ ವರ್ಷಂ ಪ್ರತಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಬಂದು ಈ 67-68 ಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ವರಮಾನಕ್ಕೆ ನಿಂತಿದೆ ಎಂಬುದರ ಒಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪರಿಚಯವನ್ನೂ ಕೂಡ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. 1957-58 ರಿಂದ 1967-68 ಕ್ಕೆ ಕಳೆದ ಈ 10 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹೇಗೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಪಾಡಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. 1957-58 ರಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದ ವರಮಾನ 58 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿತ್ತು. ಅದು 1967-68 ಕ್ಕೆ 185 ಕೋಟಿ ಚಿಲ್ಲರೆಗೇರಿತು. ಆದರೆ ಇಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಹೇಗೆ ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಅಷ್ಟು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದುದಲ್ಲ. ಗಳಿಸಿದ ಹಣವನ್ನು ಹೇಗೆ ವೆಚ್ಚಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯ. ದೇಶದಲ್ಲೆಂತಹ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಈ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದರೂ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 1957-58 ರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ವೆಚ್ಚಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಅಂದರೆ ಆಗ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮೊಬಲಗೂ 17 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಈ ದಿವಸ ರಾಜ್ಯದ ವರಮಾನ 185 ಕೋಟಿ ಚಿಲ್ಲರೆಗೇ ರಿದ್ದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿರುವುದಷ್ಟು ಅಂದರೆ ಮೂತ್ತೆರಡೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮಾತ್ರ. ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ 1957-58 ರಲ್ಲಿದ್ದ ಸಾಲದ ಹೊರೆ ಎಷ್ಟಿತ್ತು ಅಂದರೆ 87 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮಾತ್ರ. 1967 ಕ್ಕೆ ಸಾಲದ ಹೊರೆ ಎಷ್ಟಿದೆ ಅಂದರೆ 336 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಈ ವರ್ಷಾಭಿರಿಗೆ ಇದು 400 ಕೋಟಿಗೆ ಏರಬಹುದು. ಕೊನೆಗೊಂದು ದಿನ ನಮ್ಮ ಖಜಾನೆಯಲ್ಲಿ ಇವರು ಎತ್ತಿರುವ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಬಡ್ಡಿ ತರುವುದಕ್ಕೂ ಸಹಾ ಹಣವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗಬಹುದು. ನಾವು ಈ ದಿವಸ ಸಾಲದ ಮೇಲಿನ ಬಡ್ಡಿಗಾಗಿ ವರ್ಷಂ ಪ್ರತಿ ನಮ್ಮ ಖಜಾನೆಯಿಂದ 17 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತರಬೇಕಾಗಿ ಬಿರಬಹುದೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 1957-58 ಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಹಾಗೂ ಪರೋಕ್ಷ ತೆರಿಗೆಯ ರೂಪದಿಂದ ನಮ್ಮ ಭಂಡಾರಕ್ಕೆ 20 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರಮಾನ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಇದು 1967-68 ಕ್ಕೆ 85 ಕೋಟಿಗೇರಿತು. ರಾಜ್ಯದ ವರಮಾನ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಹೆಚ್ಚಿದ್ದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಖರ್ಚಿಗೆ ಅದು ಸಾಲದೆಂದು ಹೇಳಿ 1966 ರಲ್ಲಿ ಅವರು ಸಮಾಜ 41 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಒಬರ್ ಡಾಕ್ಟರೈಟ್ ಮೂಲಕ ಪಡೆಯಬೇಕಾದ ಪ್ರಸಂಗ ಉಂಟಾಯಿತು ಈ ವಿಚಾರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಡೆಗೆ ಆ ಒಬರ್ ಡಾಕ್ಟರೈಟ್ ಹಣವೂ ಸಾಕಾಗದೆ ಇವರು ಮತ್ತೆ ಒಂದು ಅಡ್‌ಹಾಕ್ ಬೇಸಿಸ್ ಮೇಲೆ 15 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು ಇಂಥ ಒಂದು ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ನಾವೀದಿವಸ ಅನುಮೋದಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

5-00 P.M.

ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ 15 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಅಡ್‌ಹಾಕ್ ಲೋನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಬರ್ ಡಾಕ್ಟರೈಟ್ ಸರಿದೂಗಿಸಬೇಕಾಯಿತು, ಇವತ್ತೂ ಕೂಡ ಅವರ ಹೇಳಿಕೆ ಪ್ರಕಾರ 15 ಕೋಟಿ

(ಶ್ರೀ ಎನ್. ಶಿವಪ್ಪ)

ರೂಪಾಯಿಗಳು ಅಡ್ಡಹಾಕಿ ಲೋಕ ಕೂಡ ಹಾಗೆಯೇ ನಿಂತಿದೆಯೆಂದು ಅವರೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಚಿಂತಾಜನಕವಾಗಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ ನಾನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಬಾಬಿಗಳಿಗೂ ಹೋಗದೆ ಕೇವಲ ಈ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ನೂತ್ಯವನ್ನು ವಹಿಸಿರತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಿತಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆನ್ನುವುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡೋಣ. 1957-58 ರಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲಕ್ಕಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದಂಥ ಹಣ ನುಮೂರು ಐದೂವರೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಇವತ್ತು ಪತ್ತಿಯೊಂದರಲ್ಲೂ ಮಿತಿಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು, ಇಕಾನಮಿ ಮೆಜರ್ಸ್ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ಉಂಟುಮಾಡಬೇಕು ಹಾಗೂ ಮಿತವ್ಯಯವನ್ನು ಆಚರಿಸಿ ತರಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ತಾವೇ ವೇದಿಕೆಗಳ ಮೇಲೂ ಹಾಗೂ ಈ ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳ ಮುಂದೆ ಎಷ್ಟೋ ಸಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. 1957-58 ರಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲಕ್ಕಾಗಿ ನುಮೂರು 5½ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾಗಿದ್ದರೆ 1967-68 ಕ್ಕೆ ನುಮೂರು 17½ ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಏರಿತು. ಅಂದಮೇಲೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಮಿತವ್ಯಯಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಖರ್ಚು ಆಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇನ್ನೂ ಹಾಸ್ಟೆಟಾಲಿಟಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ. ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊರ ದೇಶಗಳಿಂದ ಬಂದಂಥವರಿಗೆ ಕಾರುಗಳ ಸೌಕರ್ಯ, ಬೊಂಬಾಯಿ ಮತ್ತು ದೆಹಲಿ ಮುಂತಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಗೆಸ್ಟ್ ಹೌಸಸ್ ಮೇಂಟೇನ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ 1957-58 ರಲ್ಲಿ ಐದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ವರ್ಷದ ಬಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಬಾಬಿಗೆ 10½ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಮೇಂಟೇನೆನ್ಸ್ ಆಫ್ ಗೆಸ್ಟ್ ಹೌಸಸ್, ಉಣ್ಣೆ ಮತ್ತು ದೆಹಲಿ ಮುಂತಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕವುಗಳಿಗಾಗಿ ಬೇರೆ ಮತ್ತೆ ಹಣವನ್ನು ಬಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಯಾವ ಮಿತವ್ಯಯವೂ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಭೋಗದ ಕಡೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ಗಮನ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಅದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಒಂದು ಮಿತಿಯಿಲ್ಲ. ದಿನೇ ದಿನೇ ಇದು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ಹಿಂದೆ ಈ ಬಾಬಿಗೆ 7½ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದರೆ ಈಗ ಅದು 15 ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಏರಿತು. ಆದರೆ 185 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಡ್ಡಿಯು ಇರುವಂಥ ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಇದು ಈಗ ಯಾವ ದೊಡ್ಡದು ಎಂದು ತಾವು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ 10-15 ಲಕ್ಷ ಹೆಚ್ಚು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿರತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಿತವ್ಯಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಒಗ್ಗುಮು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದೆ, ತನ್ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದೆಯೆಂದು ನೋಡಿದರೆ ಸಾಕು. ಈ ಒಂದು ಅಂಶವೇ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನೀವು ಮಿತವ್ಯಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ತಾವು ಹಣಕಾಸನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಮಿತವ್ಯಯವನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಸಾಧಿಸಿರುವೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ತಾವು ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಬಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ. ರೈಲ್ವೆ, ವಿದ್ಯುತ್, ಫೋನ್, ನಾನು ಇವತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಇಲಾಖೆಗಳ ಗೋಚರಗೊ ಹೋಗುವ ಸಾಹಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಕೆಲವು ಇಲಾಖೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಫೋಲಿಸ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ತಾವು ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಇವತ್ತು ಒದಗಿಸಿದ್ದೀರಿ, ಬಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ರೆಕ್ಕೆ ಸರಿಯೇ ಎಂದು ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ನುಮೂರು 7½ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಈ ವರ್ಷದ ಬಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಕೇವಲ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಅಂದರೆ 1965-66ರಲ್ಲಿ ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದು 5½ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿತ್ತು. ಈಗಿನ ಮಿತವ್ಯಯದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಬಾಳಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಾವು ಫೋಲಿಸ್‌ಗೆ ಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯೇ? ಇದು ಮಿತವ್ಯಯವೇ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ ಇವರು ಎಲ್ಲೋ ಫೋಲಿಸ್ ರಾಜ್ಯವನ್ನೇ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆಂದೂ ಏನೋ ಎಂಬ ಭಯ ನನಗೆ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ನೀರಾವರಿ, ಆಹಾರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಅವಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೇಮಾವತಿ ಮತ್ತು ಹಾರಗಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳು ಯಾವಾಗ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ದುಡ್ಡು ಎಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ? ಫೋಲಿಸ್ ಇಲಾಖೆಗೆಯೊಂದಕ್ಕೇ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ 7½ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನೆನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆಯ ವಿಷಯವೇ ಸಾಕು. ಇವತ್ತು ಗೃಹ ಶಾಖೆ ನಟಿಸಲು ತಮ್ಮ ಒಂದು ದರ್ಶನವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಐದು ನಹಸ್ತ ಫೋಲಿಸ್‌ರನ್ನು ಕರೆಸಿದ್ದೆನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಗರಾಟೆಮಾಡಿದರೆ

ಪ್ರತಿಬಂಧಕಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ವಿದಿಸುತ್ತೇವೆ ಹಾಗೂ ಕೈಸರೆ ಹಿಡಿಯುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಒಂದು ದರ್ಪವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಈ ಶಾಖೆಗೆ 7½ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಮಿತವ್ಯಯ ಸಾಧಿಸಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ತಂದೆಯಂತಿದ್ದ ಮಹಾತ್ಮನ ಪೋಟೊ ಎದುರಿಗೆ ಇದ್ದೇವೆ. ಅವರ ಎದುರುಗಡೆ ಈ ಪೋಲೀಸ್ ಷಾಖೆ ಮನೋಭಾವ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ನಿಯುಲ್ಲ. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದ ಅದೃಶ ನಮ್ಮ ಕೈಲಿ ಇರಬಹುದು. ನಾಳೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರಬಹುದು. ನಾವು ನಾಳೆ ಅಲ್ಲಿರಬಹುದು, ನೀವು ಇಲ್ಲಿ ಬರಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಪೋಲೀಸ್ ಶಾಖೆಯನ್ನು ಇಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಕಟ್ಟು ಚಾಳಿಯನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಾನು ಆಗ್ರಹ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ದನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ದೇಶದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅಮೋಘವಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವವರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಇದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಇಂಗ್ಲೀಷರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜನ ವಜ್ರ ಮುಖ್ಯಿಯಿಂದ ಹೋರಾಡಿ ದಾಗ ಪೋಲೀಸಿನವರ ಶಕ್ತಿ ಏನಾಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಅಂಥಾದ್ದರಲ್ಲಿ ತಾವು ಈಗ ಪೋಲೀಸಿನವರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಎಪಲಂಬನಮಾಡಿ ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಕೇವಲ ಭ್ರಮೆಯೇ ಹೊರತು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಅದು ನಿಜವಾದ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲ. ನಿಜವಾದ ಶಕ್ತಿ ಜನರ ಸಾಮೂಹಿಕ ಪ್ರೀತಿ, ವಿಶ್ವಾಸ. ನೀವು ಈ ದಿನ 5 ಸಾವಿರ ಪೋಲೀಸರನ್ನು ತರಬಹುದು. ನಾಳೆ ಬಡ್ತಿಪಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ 2½ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಅದನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ 10 ಸಾವಿರ ಪೋಲೀಸರನ್ನು ತರಬಹುದು. ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಪೋಲೀಸ್‌ನವರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತೀರೋ ಅಷ್ಟಷ್ಟು ನಿಮ್ಮ ಶಕ್ತಿ ದಿನೇ ದಿನೇ ಕಳೆಗುಂದುತ್ತದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ನಿಮ್ಮ ಶಕ್ತಿ ಕುಂದಿದೆ. ಯಾವತ್ತು ನಿಮ್ಮ ರಕ್ಷಣೆಗೆ 5 ಸಾವಿರಮಂದಿ ಪೋಲೀಸರನ್ನು ಕರೆಸಿದರೋ ಅಂದೆ ನಿಂದಲೇ ನಿಮ್ಮ ಶಕ್ತಿ ಕುಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇವತ್ತು ಗೃಹಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ತೋರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜನರ ಪ್ರೀತಿ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ಜೀವಿಗಿರುವುದು ಪೋಲೀಸಿನವರ ಶಕ್ತಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಗೃಹಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ಹೇಳುವಾದ ಕೆಲಸ.

MR. DEPUTY SPEAKER.—Hon'ble member may kindly come to the subject.

SRI S. SIVAPPA:—Because this is Budget discussion I am speaking on the policy of Government. Please bear with me. ಮಾನ್ಯ ಗೃಹನಟಿವರು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದಂಥ ಭಾಷೆಯಾಗಿರಬಹುದು ಗೌರವ ತರತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅದೃಶ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಅವರ ಬಾಯಿಂದ ಬಂದಂಥ ಮಾತುಗಳು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಈ ಸಭೆಗೆ ಗೌರವ ತರತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಅಭ್ಯಕ್ಷರ ಮುಖಾಂತರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನೇ ಒಂದು ಪಕ್ಷ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಈ ಗೃಹಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಅವರ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಕೂಡಲೇ ವಜಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಇವತ್ತು ನಾನು ಶಾಸನ ಸಭಾಸದಸ್ಯನಾಗಿ ತಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರನ್ನು ಕೂಡಲೇ ವಜಾ ಮಾಡಿಯೆಂದು ಈ ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಸನಸಭಾಸದಸ್ಯರು ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಅವರು ಇಷ್ಟು ಲಭ್ಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕದು ಯಾರಿಗೂ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ತಲೆ ಒಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಶಾಸನಸಭಾಸದಸ್ಯರು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಈ ಸಭೆಗೆ ಗೌರವ ತರತಕ್ಕದೇ? ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತವಾದ ಹೇಳಿಕೆ ಬೇಡವೇ? ನಾವು ನೀವು ಈ ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೋರಾಟ ಮಾಡುವುದು ಈ ದೇಶದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಅಗಾಧವಾದ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ, ಆ ಒಂದು ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಈ ಶಾಸನ ಸಭೆಗೆ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಅಚಲವಾದ ನಂಬಿಕೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಆ ಒಂದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ತಳಹದಿಯ ಮುಖಾಂತರವೇ ನಾವು ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕು. ನಾವೂ ನೀವೂ ಸೇರಿ ಆ ತತ್ವವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡಬೇಕು. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ವಿಫಲತೆ ಬಂದಿದೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲದಂತಹ ಶಕ್ತಿಗಳು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ವನ್ನೇ ಧ್ವಂಸಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಹಿಮಾಲಯ ಪರ್ವತದ ತಪ್ಪಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ದಮನಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಈ ದೇಶವನ್ನೇ ಹಾಳುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಶತ್ರುಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ನುಡುವುದಕ್ಕೆ ನಿಂತಿರುವಾಗ ಇಂತಹ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾಪಾಡಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ನೀವು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಪೋಲೀಸಿನವರ ಮತ್ತು ಪೋಲೀಸಿನ ಶಕ್ತಿಪ್ರದರ್ಶನದಿಂದ ಇದು ಖಂಡಿತ ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ)

ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ. ಈ ಪೊಲೀಸ್ ಶಾಖಾ ಸಚಿವರು ಆದಿದ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಈ ಸಭೆಯ ಘನತೆ ಕುಂಠಿತವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಖಾಂತರ ತಿಳಿಸಲಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ರಾಯಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ಇವೊತ್ತು ಅಗೃಹಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮಗೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಅವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಾವು ಪೊಲೀಸ್ ಖಾತೆಗಾಗಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಅರಿತಿದ್ದೇವೆ. ಆಹಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ವೈಪರೀತ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಫೋರ ಕ್ಷಾಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂಧಾಗ 12 ಮಿಲಿಯನ್ ಟನ್ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಈ ದೇಶವನ್ನು ಕಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಪಾರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ ವಿತರಣೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಲೋಪದೋಷಗಳು ಇದೆ. ಇವೊತ್ತು ಆಹಾರದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕಟುತರವಾದ ಲೋಪ ಇದೆ ಎಂದು ಈ ಸಭೆ ಮನಗಂಡಿದೆ. ಇವೊತ್ತು ಪೇಟೆಗೆ ಹೋದರೂ ಸಕ್ಕರೆ ಮಾಯವಾಗಿದೆ. ದಿನಚರಿಯ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ತೊಗರೇಬೇಳೆ, ಕಡ್ಡೆಬೇಳೆ ಅದೂ ಕೂಡ ವರ್ತಕರ ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ಮಾಯವಾಗಿದೆ. ನಾನು ಸಕ್ಕರೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈವೊತ್ತು ಒಂದಕ್ಕೆ 2ರಷ್ಟು, 3ರಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟರೆ ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಕಂಟ್ರೋಲ್ ರೇಷಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಪ್ರಜೆಗೆ ಯಾವ ಪದಾರ್ಥವು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಎಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಯಾವನಿಗೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲವೋ ಅವನ್ನು ಎಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದು ಆದರೆ ಬಡನಾಕರ, ಬಡ ಕಾರ್ಮಿಕ ಯಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾನೆಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಆಹಾರ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ, ತೊಂದರೆ ಪಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ, ಅವನಿಗೆ ಸಕ್ಕರೆ ಬೇಡ. ಸಕ್ಕರೆ ಕಾಪಿ ಕುದಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ. ನಾನು ಸಕ್ಕರೆ ಗೋಷಿಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈವೊತ್ತು ಒಂದು ಕಿಲೋ ಅಕ್ಕಿ, ಜೋಳ, ರಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಿಲೋ ಅಕ್ಕಿ, ಜೋಳ ತರಬೇಕಾದರೂ 1½-2 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಪ್ರಜೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾವನಿಗೆ ಒಂದು ಬಲವಾದ ಅಧಿಕಾರ ಇದೆಯೋ ಯಾವನು ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ ಆಗಿದ್ದಾನೋ ಅವನಿಗೆ ಇವೊತ್ತು ಒಂದು ಕಿಲೋ ಅಕ್ಕಿ 90-95 ಪೈಸೆಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಬಡವನಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಆದಾಯ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಅವನು 1½-2 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ತಾರತಮ್ಯ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇರುವುದು ಒಂದು ಗೇಣುದ್ದ ಹೊಟ್ಟೆ ಮಾತ್ರ. ಆಹಾರದ ಹಂಚಿಕೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊಟ್ಟೆಗೂ ಒಂದು ಭೇದ ಮಾಡ ತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಶೋಚನೀಯ. ಇವೊತ್ತು ಕೆಳದರ್ಜೆ ಜನಕ್ಕೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ಅನ್ನವನ್ನು ಕೊಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಲ್ಲ. ಆ ಕಾಲ ಹೊರಟುಹೋಗಿದೆ. ಹಳಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕೆಳುವವರೇ ಇಲ್ಲ. ಪಾಪ ಬಡವ, ಅವನು ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ನೊಂದುಕೊಂಡು ದೇವರಿಗೆ ಶಾಪ ಇಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅಯ್ಯೋ, ನಾನು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಏಕೆ? ಹಸಿವಿನಿಂದ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದೇನಲ್ಲ ಎಂದು ಮರಕಪಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸತಕ್ಕಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ದುಃಖಪಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. 2 ವರ್ಷಗಳ ಫೋರ ಕ್ಷಾಮಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಎಲ್ಲ ವನ್ನೂ ಅಂದರೆ ಕುರಿ, ಮೇಕೆ, ಆಡು, ಮನೆಯ ಚಿಂಬು, ಗಂಗಳ ಮತ್ತು ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಇದ್ದ ಒಡವೆ ಗಳನ್ನೂ ಮಾರಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಏಡ್ ದಾರಿದ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡು ತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನನ್ನು ಕೆಳತಕ್ಕಂಥವರು ಯಾರುಇದ್ದಾರೆ? ಅವನು ತನಗೆ ಉಣ್ಣೆ ಸಹ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಭೈರ್ಯ ಇಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಬಡತನದ ಕೂಗು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಮುಟ್ಟುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿಷ್ಕೂರ ವಾದ ಡಿಬ್ಬವಾದ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಎಷ್ಟೇ ಕಷ್ಟವಾದರೂ ಆಹಾರವನ್ನು ಕೊಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಮತ್ತು ಜನತೆಯನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಮಾಡಲೇ ಬೇಕು ಎಂದು ಬಹಳ ಅಗೃಹಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಆಹಾರದ ವಿತರ ಣೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಆಹಾರದ ವಿತರಣೆ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಆ ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥವರು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಖದೀಮರು ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಖದೀಮರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಬರುವ ಆಹಾರವನ್ನು 100 ಕ್ಕೆ 50 ರಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿದರೆ ನಮಗೆ ಸಂತೋಷ ಅನ್ನುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಬಂದಂಥ ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಮಾರ್ಕೆಟಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಕಂಟ್ರೋಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಮೈಲೋ 65 ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದರೆ ಬ್ಯಾಕ್‌ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ 100 ರೂಪಾಯಿ ಬೇರೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಬ್ಯಾಕ್‌ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಅದರ

ಕ್ರಯ ಅಪ್ಪು ಜಾಸ್ತಿ ಇದ್ದರೂ ಆಕರ್ಷಣೀಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲರತಕ್ಕಂಥ ಅನೇಕ ಜನ ಒಂದು ವ್ಯಾಪಾರದ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ತಾಳಿ ಜನತೆಯ ಸೇವೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಮರೆತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಬಗಿ ಮಾಡದೇ ಹೋದರೆ ಬದೀಮರನ್ನು ಹತೋಟಿಗೆ ಮೂಗುದಾರ ಹಾಕಿ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದೇಶ್ವರಪ್ಪ.—ಪೂಲೇನರನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ತರಿಸುವ ಬದಲು ಆಹಾರದ ಹತೋಟಿ ಬಗ್ಗೆ ಅವರನ್ನು ಇಟ್ಟು ತಮ್ಮ ದರ್ಪವನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—5 ಸಾವಿರ ಪೂಲೇನರು ತಮ್ಮ ದರ್ಪವನ್ನು ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲರತಕ್ಕಂಥ ಬದೀಮರ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಮುಟ್ಟುಹಾಕಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದೇಶ್ವರಪ್ಪನವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಸಪ್ತೆ ಆದ ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಹೋಗಿ ರೈತನಿಗೆ ತಲುಪಿದರೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಮ್ಮ ಪೂಲೇಸಿನವರು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಈ ಪೂಲೇಸಿನವರು ಕಳ್ಳಭಟ್ಟ ಸಾರಾಬು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಂಡ ರೀತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇವರ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿ ಸಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಎನ್ನುವ ಅನುಮಾನ ಬರುತ್ತದೆ. ನನಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲ. ಏನಾದರೂ ಅವರಿಗೆ ದೇವರು ಒಳ್ಳೆಯ ಬುದ್ಧಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಬಹುದು. ಆಹಾರದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ದೇಶದಲ್ಲರತಕ್ಕಂಥ ಕ್ಷೋಭೆಯನ್ನು ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ನೋಡಿ ಕೈಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ. ತಮ್ಮ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಗಿ ಇಲ್ಲ, ಸಡಲವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಫಲವಾಗಿ ಬದೀಮರಿಗೆ ಕಳ್ಳಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ವಾರುವವರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಇದೆ. ನಿಜವಾದ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ವರ್ತಕರ ಹಿಂದಿರಲಿ ಎನ್ನುವ ಅನುಮಾನ ಬಂದಿದೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡವರು ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಅವರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಇದೆ. ಪೂಲೇಸಿನವರು ಧಾಳಿ ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಏನು ಕೇನು ಹಾಕಿದರೂ ಆ ಕೇನು ಯಶಸ್ವಿ ಆಗಿದೆಯೇ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆ ಕೇನುಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಶಿಕ್ಷೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾದರೆ ಹಿಂದುಗಳೆದುರಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ತರಹ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆಹಾರದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕ್ಷೋಭೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರಣ ಎಂದರೆ, ಭೂ ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯಪದ್ಧತಿ. ಈ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಅವಲಂಬನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕಂಥ ರೈತನಿಗೆ ಅವನ ಭೂಮಿಯ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ವೈಪರೀತ್ಯ ಹೊಂದಿರುವುದೇ ಕಾರಣ. ನಿನ್ನೆ ತಾನೇ ನಮ್ಮ ಭೂಕಂದಾಯ ರದ್ದಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂತು. ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಭೂಕಂದಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. 1965-66 ಮತ್ತು 1966-67ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದು ಮಳೆ ಇಲ್ಲದೆ ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇವೇತ್ತು ಒಂದು ಅಜ್ಜೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಹೊರಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ 65-66 ಮತ್ತು 66-67 2 ವರ್ಷಗಳ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಒಂದೇ ಸಾರಿ ವಸೂಲ್ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಒಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಮಾರ್ಚ್ 31ನೇ ತಾರೀಖಿನವರೆಗೆ ಹೊರಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಏತಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಫೆಬ್ರವರಿ 15ನೇ ತಾರೀಖು—20ನೇ ತಾರೀಖಿನಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಚುನಾವಣೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರೈತರು ಮತ್ತು ದೇಶದ ಜನತೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇವರು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉಪಸಮಿತಿ ಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಅವರು ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎರಡು ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು, ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದ ಉಪಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿರುವಂಥಾದ್ದು. ಎರಡನೆಯದು, ಮಾರ್ಚ್ 30ನೇ ತಾರೀಖಿನವರೆಗೂ ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಡಿ ಎನ್ನುವಂಥಾದ್ದು. ಈ ಎರಡು ವಿಚಾರಗಳು ಚುನಾವಣೆಗಳು ಆಗುವ ತನಕ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದವು. ಇವರು ಅಧಿಕಾರದ ಗದ್ದುಗೆಗೆ ಏರಿತ ತಕ್ಷಣ ಇವರು ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರ ಏನು ಎಂದರೆ, 1965-66, 1966-67 ಈ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಜಯ್ಯನವರ ಇಲಾಖೆಯವರು ಎರಡು ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. 1965-66 ನೇ ಸಾಲಿನ ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಮೊದಲು ಸಸ್ಪೆಂಡ್ ಮಾಡಿದರು. ಏತಕ್ಕೆ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರು ಎಂದರೆ, ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಲಾಂ ಮಳೆ ಬೆಳೆ ಇಲ್ಲದೆ ಕ್ಷಾಮ ಬಂದಿತ್ತು, ಆಹಾರವನ್ನು ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ರೈತನಿಗೆ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಸಸ್ಪೆಂಡ್ ಮಾಡಿದರು. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕ್ಷಾಮಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿ ಬಳಲಿ ಬೆಂಡಾಗಿರತಕ್ಕ ರೈತರಿಗೆ ಎರಡು

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ)

ವರ್ಷಗಳ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಮಾಫಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವ ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ಜನಗಳಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಈಗ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನು ಒಂದು ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ಇದೆ? 1965-66ನೇ ಸಾಲಿನ ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈಗ ಆ ವರ್ಷದ ಕಂದಾಯದ ಬಾಕಿಯನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸರಿಯೇ? 1965-66ನೇ ಸಾಲಿನ ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟವಿದೆ, ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಇದೆ, ಆ ಕಾನೂನಿನ ಪರಿಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಇಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿ ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾನೂನು ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಮುಳಿ ಆಗಿಲ್ಲ, ಬೆಳೆ ಆಗಿಲ್ಲ, ರೈತರು ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇಂಥಾ ವಾವರಿಂದ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನೀವು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ. ನೀವು ಹಿಂದೆ ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ರೈತರಿಗೆ ಮಾತನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ, ಆ ಮಾತನ್ನು ಈಗ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಆದನ್ನು ಮಾಡಲು ಕಾನೂನು ಏನಾದರೂ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಆ ಕಾನೂನನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಲು ಈ ಶಾಸನ ಸಭೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. 1965-66, 1966-67ನೇ ಸಾಲಿನ ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ಜನತೆಗೆ ಏನು ವಚನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರೋ ಅದನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವೊತ್ತು ರೈತರು ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಈಡಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ದಯವಿಟ್ಟು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಅಗ್ರಹಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ವಿಚಾರ. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಮ್ಮೆ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ಏನಿದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಗಡಬಡಿ ಯಾಗಿದೆ. ಮೊನ್ನೆ ಹೆಕಲಿಯಲ್ಲಿ ಎ.ಐ.ಸಿ.ಸಿ. ನಡೆದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಚಾರವಾಗಿ ಬಹಳ ದೀರ್ಘ ವಾಗಿ ಭಾಷಣ ನಡೆದಿದೆ. ಎರ್ರಾ ಸದಸ್ಯರೂ ಕೂಡ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿದ್ದಯ್ಯನವರು ಬಹಳ ಕಟುವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸರ್ಕಾರ ಸಮಾಜವಾದ ನೀತಿಯನ್ನ ಸರಿಯಾಗಿ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ, ನೀವು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗೆ ತರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿದ್ದಯ್ಯನವರು ಹೆಕಲಿಯಲ್ಲಿ ಎ.ಐ.ಸಿ.ಸಿ. ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಯೋ ಆ ಮಾತನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವಿಧಾನ ಸೌಧದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಯೋ ಆ ಮಾತನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೇರಳವಾಗಿ ಎದ್ದುಚ್ಚಿತ್ತ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಎದ್ದುಚ್ಚಿತ್ತಯನ್ನು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಮೈಸೂರು ದೇಶ ಸುಮಾರು 20 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಡಾ|| ಸರ್. ಎಂ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಂದು ತನ್ನದೇ ಆದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿ ಇಡೀ ಭಾರತಕ್ಕೆ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಂಥ ಒಂದು ಕೀರ್ತಿ ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಸಮಾಜ ವಾದದ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ, ಕೈಗಾರಿಕಾ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಮೂಲಪುರುಷರು ಡಾ|| ಸರ್. ಎಂ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರು. ಶ್ರೀ ಪಂಡಿತ್ ಜವಾಹರ್‌ಲಾಲ್ ನೆಹರೂ ಅವರು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲೇ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ದಿವಂಗತ ಡಾ|| ಸರ್. ಎಂ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರು ಕಂಡುಹಿಡಿದಿದ್ದರು. ಅವರು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಹಾಕಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಪರಿಶ್ರಮದ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ದೇಶ ಭಾರತಕ್ಕೇ ವಾದದ ಆಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನೂ ಮೈಸೂರು ದೇಶ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಈ ದೇಶವನ್ನು ವಾದದ ಮೈಸೂರು ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇವೊತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗತಕ್ಕಂಥ ಎದ್ದುಚ್ಚಿತ್ತಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡದೆ, ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೈಗಾರಿಕೆ ಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪಾಪ ಅವರು ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ಕಲ್ಕತ್ತಾಕ್ಕೆ ವಿತಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿಗೌಡ (ಚಂದ್ರಶೇಖರಪುರ).—ಈಗ ಅಮೇರಿಕಾಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಮೆರಿಕಾಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆಯವರು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಎದೇಶ ಪ್ರವಾಸಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಅದರ ಅನುಭವ ಮತ್ತು ರುಚಿ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು, ಅವರು ಅಮೆರಿಕಾಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಬರಲಿ. ಇವೊತ್ತು ದೇಶದ ಆಡಳಿತದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿರತಕ್ಕ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಲಿ, ಕೋಟ್ಯಾಧೀಶ್ವರರಾಗಲಿ ಆವರಲಿರಿಂಗಿತಲೂ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ದೊಡ್ಡವರು. ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ, ಕಲ್ಕತ್ತಾದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೋಟ್ಯಾಧೀಶ್ವರರು ಇರಬಹುದು. ಬಿರಾ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವರ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೋಗಿ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಮಾಡಿ ನೀವು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಅವಮಾನ. ನಮಗೂ ಅವಮಾನ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸಮಾಜವಾದವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಜನ ಸಮಾಜವಾದವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕಂಥ ಜನ ಇವೊತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜವಾದವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ, ಸಮಾಜವಾದವನ್ನು ಭೂಗತ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬಿರಾ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೀವು ಬಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಯಾವ ಸಮಾಜವಾದ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ನನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿದ್ದಯ್ಯನವರು ಒಗೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜವಾದವನ್ನು ನಾವು ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ವಾದದಿಂದ ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ತತ್ವವನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲಾ ಬಹಳ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಒಪ್ಪಿ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಬರತಕ್ಕದ್ದು ಯಾವುದೇ ಶಕ್ತಿ ಇರಲಿ ಅದು ಸಮಾಜವಾದದ ಏದರು ನಿಲ್ಲಾರಾದು, ಎಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಸಮಾಜವಾದದ ತತ್ವವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಕೇವಲ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಲದು. ಅದನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒತ್ತಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್ (ಪಶುಪಾಲನೆ, ಮೀನುಗಾರಿಕೆ, ವಾರ್ತಾ ಮತ್ತು ಪ್ರಚಾರ ಶಾಖೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಕೇರಳದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಿರಾ ಅವರನ್ನು ಆಹ್ವಾನ ಮಾಡಿದ್ದರು.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪ.—ಅವರು ಬಿರಾ ಅವರನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು.

5-30 P.M.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಅಸ್ಪಷ್ಟ ನೀತಿಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ಅಭಾವ ಉಂಟಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದರಿಂದ ಉದ್ಭವವಾಗಿರುವ ಅನಿಷ್ಟವಾದ ವಾತಾವರಣ ಎಂದರೆ, ಅದು ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆ. ಈ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆ ನಿವಾರಣೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ, ನಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕಾ ನೀತಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರಬೇಕು. ಇವರು ಅನುಸರಿಸುವ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುವುದಲ್ಲದೆ, ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆ ಕೂಡ ನಿವಾರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನಾಲ್ಕನೆ ಯೋಜನೆ 5ನೇ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಯಾವ ಯಾವ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಯಾವ ಯಾವ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ನಿಯೋಜಿತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜು, ಪಾಲಿಟೆಕ್ನಿಕ್ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಇವರ ಸೇವೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಬರುವುದರಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗಬಹುದು ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇವತ್ತು ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ತರಬೇತು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸವಾಯ್ತು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತರಬೇತಾದ ಹಲವಾರು ಜನ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳು, ಟೆಕ್ನಿಷಿಯನ್‌ಗಳು ಇಲ್ಲಿ ನರಿಯಾದ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ಪರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವಂತಾಗಿದೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದರೂ, ಇವತ್ತು ಅವರಿಗೆ, ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳು, ಯಾವುದೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ, ಬರಲಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಸಾರಾರೂ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಪಾಲಿಟೆಕ್ನಿಕ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿರುವಂತಹ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಉದ್ಯೋಗವಿಲ್ಲದೆ ಬಿದ್ದಿ ಬಿದ್ದಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಆರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ, ನಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಎಷ್ಟು ಬೆಳೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ, ಅಷ್ಟಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಕೇವಲ “ಇವರನ್ನು” ಮಾತ್ರ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ನಮ್ಮ ಮೂರನೇ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚು ಆಗಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ, ಅಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾತ್ರ ಆಯ್ತು. ಆದರೆ ಹಣಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಎಷ್ಟು ಯೋಜನೆಗಳು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅದು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಮೂರನೆಯ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ)

ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅದರ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಹ ದಾಟಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಹಣದ ಖರ್ಚಿನಿಂದಾಗಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನೀರಾವರಿ ಎಷ್ಟು ಆಗಿದೆ, ಕೈಗಾರಿಕೆ ಎಷ್ಟು ಆಗಿದೆ, ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಲೆಕ್ಕ ಕೊಡಲಿ ಎಂದು ನಾನಾದರೂ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಫಿಸ್ಕಲ್ ಟಾರ್ಜೆಟ್ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ, ಯೋಜನೆಗಳು ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕುಂಠಿತವಾಗಿ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಹೇರಳವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸನ್ನು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡತಕ್ಕ ನೀತಿ ಏನಿದೆ ಅದು ಲಂಗು ಲಗಾಮು ಇಲ್ಲದ ನೀತಿಯಾಗಿದೆ. ನಾವು ಇದನ್ನು ಅನೇಕ ಸಲ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಅನೇಕ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಣ ದುರ್ವಿನಿಯೋಗವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಆಗಿದಾಗ್ಯೂ ತಿಳಿಸಿ, ಅದನ್ನು ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ—ಶರಾವತಿ, ಖಾದಿ ಬೋರ್ಡು ಮೊದಲಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಈ ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ತಂದಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಹಣ ದುರ್ವಿನಿಯೋಗದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೇ ಆಗಲಿ, ಅವನು ಎಷ್ಟೇ ದೊಡ್ಡವನಾಗಿರಲಿ, ಅಂತಹವರಿಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಭಾಗಗಳಾಗಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ಡೋಲಾಯಮಾನ ನೀತಿಯಿಂದ ಯಾರನ್ನೂ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಯಾರಿಗೂ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಹಣವು ನೀರು ಹರಿದ ಹಾಗೆ ಹರಿದು ಹೋಯ್ತು; ಚಿನ್ನದ ಹೊಳೆ ಹರಿದಂತೆ ಹರಿದು ಹೋಯ್ತು. ಈ ರೀತಿ ಟ್ರಿಕೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಸಂತೋಷದ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕರ್ಣಾಟಕ ದೇಶ ಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದ ದೇಶವಲ್ಲ. ಈ ಕೆಲಸವೆಲ್ಲಾ ಆಗಿಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ, ಇದನ್ನು ಸರಿಮಾಡಿ ಎಂದರೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡದೆ ಪಾಪ, ಆ ಎಸ್.ಜಿ.ಬಿ.ಗಳು ಏನಿದ್ದಾರೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಕೇವಲ ತಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆ ಬಟ್ಟೆಗಾಗಿ, ನಮಗೆ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಆ ಮನವಿಗಳು ಈಡೇರದಂತಹ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನ ಕೂಡ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರು ಕೇವಲ ಮೂರು ದಿವಸಗಳ ರಜೆಯನ್ನು ಕೂಡದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಅವರಿಗೆ ಅದನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡದೆ, ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಇದನ್ನು ನಾನು ಅವರ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಇವರು ನಿಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೆನ್ನುಮೂಳೆಯಂತಿರುವ ನೌಕರರು. ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ, ಈ ನೌಕರರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯ ಮನೋಭಾವನೆ ಬರಬೇಕು. ಆಗ ಸರ್ಕಾರದ ಕೆಲಸ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅವರ ಹೊಟ್ಟೆಯಮೇಲೆ ಏಳು ಹಾಕುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ, ಅವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಇತ್ಯರ್ಥಮಾಡಿ ಅವರ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಗಳಿಸಬೇಕು. ಅವರ ವಿಶ್ವಾಸವಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ಕಾಗದ ಪ್ರತ್ಯಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಚಲಾವಣೆಯಾಗಿ ಸುಗಮವಾಗಿ ಆಗುವುದು. ಈ ಕೆಳದರ್ಜೆಯ ನೌಕರರು ಈ ಮೂರು ದಿವಸದ ರಜೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದಾಗ, ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಮತ್ತು ಪಂಚಾಯ್ತಿಗಳ ವಿಚಾರ. ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡು ರಚನೆಯಾದುದು 1960ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ. ನಮ್ಮ ಮೂರನೆಯ ಮಹಾಚುನಾವಣೆ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಎರಡು ವರ್ಷ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ಪಂಚಾಯ್ತಿಗಳು ಉಂಟಾಯ್ತು. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ಚುನಾವಣೆ ನಡೆದಮೇಲೆ ಎರಡು ಮಹಾ ಚುನಾವಣೆಗಳು ಆಯ್ತು. ಆದರೂ ಕೂಡ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ಚುನಾವಣೆ ಯಾವಾಗ ಆಗುತ್ತದೆ, ಅವರ ಮುಂದಿನ ಭವಿಷ್ಯವೇನು ಎಂಬುದು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಬೇರು. ಇಂಥದ್ದರಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆ ಮಾಡಿ ಹೊಸ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು, ಪಂಚಾಯ್ತಿಗಳು ಬರದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳಾಯ್ತು. ಅವರಿಗೆ ಚುನಾವಣೆ ಇಲ್ಲದೇನೇ ಒಂದು ಟರ್ಮ್ ನಿಗ್ದಿಟ್ಟಿದೆ. ಇದು ಯಾವ ರೀತಿಯ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ-ಏಮರ್ಜೆನ್ಸಿ ಎಂದು ಎರಡು ಮಹಾ ಚುನಾವಣೆಗಳು ಆಯ್ತು. ಆದರೆ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ಚುನಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, “ಏಮರ್ಜೆನ್ಸಿ” ನೆಪವನ್ನು ತಂದು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ಚುನಾವಣೆ ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ತಳಹದಿಯನ್ನೇ ಕೊರೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು. ನಾನಾದರೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಚುನಾವಣೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಕೂಡಲೇ ಮಾಡಲಿ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ಅಫೀಸರರುಗಳನ್ನು ಘಾಡಿ. ಅದೇ ರೀತಿ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತಹ ಕಾರ್ಪೊರೇಶನನ್ನು ಸುಪರ

ಸೀಡ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಅದನ್ನು ಕೇವಲ ಎರಡುವರೆ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲೇ ತಾವು ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಚುನಾವಣೆಯಾಗದೆ ಎಂಟು ವರ್ಷವಾದ ರೀತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಇದು ಎಂತಹ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ರೀತಿ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ತಿಳಿಯ ತಕ್ಕದ್ದು.

ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಚುನಾವಣೆಗಳು ಮೂರು ಸಾರಿ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡುಗಳ ಚುನಾವಣೆ ಮಾತ್ರ ಇದುವರೆಗೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಮೂರು ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಈ ಚುನಾವಣೆಯನ್ನು ಮುಂದೆ ಹಾಕಿದಿರಿ. ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡುಗಳ ಚುನಾವಣೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಆಗಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಶ್ರೀ ಕೊಂಡಜ್ಜಿ ಬಸಪ್ಪನವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿದಿರಿ. ಅದರ ವರದಿ ಏನು ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ಒಂದು ನೆಪದಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡುಗಳ ಚುನಾವಣೆಯನ್ನು ಎರಡುವರ್ಷ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದಿರಿ. ಪಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್ಯ ಬಿಲ್ ಒಂದು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದು ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ವಾಪಸ್ ಆಯಿತು. ಆದರೆ ವಿಚಾರವೇನಾಯಿತು ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯ ಮುಂದೆ ಕಳಿಸಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಾದರೂ ಏನಿತ್ತು. ಹೊಸ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದವರೂ, ಹಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಾದರೂ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡುಗಳ ಚುನಾವಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ. ಆದರೆ ಡೋಲಾಯವಾನ ನಿಲಿತಿ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ನಿಲಿತಿಗೂ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡುಗಳ ಚುನಾವಣೆ ಮಾಡಿ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡಿ. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳು ಅಲ್ಲಿಂದ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿವೆ. ಅದೇ ನಮಗೆ ತಳಹದಿ. ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರು ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯನ್ನು ಚುನಾಯಿಸಬೇಕು. ಆ ಜನರ ಒಂದು ಹಕ್ಕನ್ನು ಕತ್ತಿಹಾಕಬೇಡಿ. ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಚಳುವಳಿಯೇ ಆಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆಮರೆ ಕಂದಾಯವನ್ನೇ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಕಾಲ ಬರಬಹುದು. ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ರಾಜ್ಯಾದ್ಯಂತ ಚಳುವಳಿ ನಡೆಯುವ ಮುನ್ನವೇ ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿಗೌಡ.—ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡುಗಳಲ್ಲರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಖದೀಮರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಇನ್ನು ಶರಾವತಿಯ ವಿಚಾರ. ಅಂದರೆ ನಾನು ಶರಾವತಿಯ ಕರ್ಮ ಕಾಂಡಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶರಾವತಿಯ ಯೋಜನೆಗಾಗಿ ಈಗಾಗಲೇ 100 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರೆಗೆ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಎರಡು ಘಟಕಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಮತ್ತೆ ಎರಡು ಘಟಕಗಳು 1967ನೇ ಜನವರಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಅವರಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಿಗೆ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ ಒಟ್ಟು ನಾಲ್ಕು ಘಟಕ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆಯೇ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ ಎರಡು ಜನರೇಟರ್‌ಗಳನ್ನು ಹೊರ ದೇಶಗಳಿಂದ ತರಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಆ ಯಂತ್ರಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವು ಕಟ್ಟು ಹೋಗಿವೆ. ಅವು ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕಟ್ಟು ಹೋಗಿವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಜವಾಬ್ದಾರರು, ಅವುಗಳನ್ನು ಯಾವ ಕಂಪನಿಗಳಿಂದ ತರಿಸಿದ್ದೀರಿ, ಯಾರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಆ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ತರಿಸಿದಿರಿ? ಕಳೆದ ಆರು ತಿಂಗಳಿನಿಂದ ಆ ಯಂತ್ರಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡದಿರಬೇಕಾದರೆ ಏನು ಕಾರಣ? ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ಕಳೆದ ಆರು ತಿಂಗಳಿಂದ ಈ ಯಂತ್ರಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ರಾಜ್ಯದ ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕೆ ಲಾಕೌಂಟರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರಮಾನ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾರಿ ಹಣ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ತಾವು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣ ಬರುವ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇದೆ ಯೆಂದು ನಕ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಕಳೆದ ಆರು ತಿಂಗಳಿನಿಂದ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಆ ಎರಡು ಯಂತ್ರಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡದಿರಬೇಕಾದರೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಏತಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ? ಆ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ತರುವಾಗ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ತರಲಿಲ್ಲವೆ? ಇಂತಹ ದೋಷ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿನಿಂದಲೂ ಇದೇ ಗೋಳವಾಗಿದೆ. ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಅಪಾದನೆಗಳು ಆಗುವ ಕೆಲಸಗಳೇ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾದ ಕಾರಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲ್ (ಲೋಕೋಪಯೋಗಿ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕಾರಣವನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮೂರು ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕನೆಯ

(ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲ)

ಘಟಕಗಳ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಈ ಯಂತ್ರಗಳು ಹಳೆಯವಲ್ಲ. ಈ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಜಲವಿದ್ಯುತ್ ಮಂಡಲಿಯವರು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ ನಂತರವೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ತರಿಸಿರುವುದು. ಈ ಯಂತ್ರಗಳ ಚೆನ್ನಿಂಗ್ ನಹ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಒಂದೆರಡು ಕತೆ ಕೂದಲೆಳೆಯಷ್ಟು ದೋಷ ಕಂಡು ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ, ತಜ್ಞರು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವವರೆಗೆ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಬಾರದೆಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ರಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲವು ತಜ್ಞರು ಈಗಾಗಲೇ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ತಜ್ಞರು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ, ಅವರಿಗೆ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ತೃಪ್ತಿಯಾದಮೇಲೆ ಕಾರ್ಯ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಈಗ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದೇವೆ. ತರಾತುರಿಯಲ್ಲಿ ಈಗ ಈ ಮೂರು ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕನೆಯ ಘಟಕಗಳ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರೆ ಮುಂದೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿದು, ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳು ನಿಧಾನವಾದರೂ ಸರಿಯೆ, ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಚೆನ್ನಿಂಗ್ ಮಾಡಿ ನಂತರ ಕಾರ್ಯ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ತಿಳಿದು ಈ ಎರಡು ಘಟಕಗಳ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗತಾನೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಇಲಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮೂರು ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕನೆಯ ಜನರೇಟರ್‌ಗಳು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿರುವುದು, ಈಗ ಆ ಯಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದೋಷ ಕಂಡುಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಕಾರ್ಯ ಆರಂಭವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಹಳೆಯ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ತರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ತಜ್ಞರು ಇದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಸರ್ವಿಸ್‌ಕೇಟ್ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಮುಖಾಂತರವೇ ಈ ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರೂ ನಹ ಅನೇಕ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪಬ್ಲಿಕ್ ಆಕೌಂಟ್ಸ್ ಕಮಿಷಿಯಲ್ಲೂ ನಹ ಅನೇಕ ಸಲ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ, ಆ ಯಂತ್ರಗಳು ಅಮೇರಿಕಾದಿಂದವೇ ಬಂದಿರಲಿ, ಜರ್ಮನಿಯಿಂದಲೇ ಬಂದಿರಲಿ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ದೋಷ ಇದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಜವಾಬ್ದಾರರು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾಗಿದೆ. ಅದಷ್ಟು ಬಗ್ಗುತ್ತ ಈ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿ, ಅದರ ವಿವರವನ್ನು ಈ ಸಭೆಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸಾಯವು ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ತಾವೇ ಸ್ವತಃ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಅದ್ವೈತ ದೊರೆಯಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ. ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಅದ್ವೈತ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಸರಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ. ಆದರೆ ಈಗ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ರೈತನು ಭೂಮಿಯನ್ನೇ ನಂಬಿ ಅದನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ವ್ಯವಸಾಯದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೇವಲ ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಆಗಿದೆ. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯಾದುದು ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ವ್ಯವಸಾಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾತ್ರ ಆಗಿದೆ. ಭೂಮಿಯನ್ನು ನಂಬಿರತಕ್ಕಂಥ ರೈತನಿಗೆ ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿಲ್ಲ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ರೈತನಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಸ್ಥಾನ ದೊರಕಿಸಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ನಿಂತು ಹೋಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯಾರೂ ಮರೆೆಯಬಾರದು. ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆ ಹೇರಳವಾಗಿ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಈ ಹಣದಿಂದ ರೈತನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಗೊಬ್ಬರ ಬೀಜ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಹಣ ಮಾತ್ರ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇಲಾಖೆಯ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಹಣ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ತಾವು ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಬೇಕು. ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ಆಡಿಸ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಇದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಾಗಿ ವೆಸ್ಟೋರಿ ಹಣ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಏತಕ್ಕೆ ಆಗಿದೆ? ಕೇವಲ ಕಡೆ ಬೀಜ ಹಂಚುವುದಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಬೀಜ ಗೊಬ್ಬರಕ್ಕಾಗಿ ಅದರ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ನಹ ಹಣ ಖರ್ಚಾಗಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೀಜ ಗೊಬ್ಬರಕ್ಕಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಹಣದ ಎರಡರಷ್ಟು ಹಣ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗೆ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಫಲ ಮಾತ್ರ ಸೊನ್ನೆ. ಇದರಿಂದ ಏನು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆಂದರೆ, ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯು ಪ್ರಗತಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೇವಲ ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಹಾಗೂ ಲ್ಯಾಬರೇಟರಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನದ ಸಲುವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಅದ ಹಾಗೆ ಇದೆ. ಲ್ಯಾಬರೇಟರಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಯಾವ ಭೂಮಿಗೆ ಎಂಥ ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂಬುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ರೈತನವರೆಗೆ ಹೋಗಿ

ಮುಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಸಾಯಿರ್ ಸರ್ವೆ ಮಾಡಿ ಎಂಥ ಗೊಬ್ಬರ ಎಷ್ಟು ಹಾಕಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳ ತಕ್ಕಂಥ ತಜ್ಞರು ಇಲ್ಲ. ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ತಜ್ಞರು ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರ ತಕ್ಕಂಥ ರೈತನಿಗೆ ಕೇಳತಕ್ಕಂಥವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಇಂದು ಅಮೇರಿಕಾ ಜಪಾನ್ ಮುಂತಾದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ.

(Mr. Deputy Speaker rang the bell repeatedly.)

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Out of the time that is allotted to the Opposition, if the Leader of the Opposition takes a certain portion of it, who has any grievance against it? We forgo our portion of the time. That is what has been stated by the Speaker that time available will be allotted to the different parties and within that time they can adjust amongst themselves and utilize in any manner.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Today is the second day and we have to complete the discussion in 2 days.

[Mr. SPEAKER in the Chair]

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ನಾನು ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ವಿಚಾರ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಮುಖ್ಯ ಕಸಬು ಆಗಿದೆ. ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಆಧುನಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಖಾತೆಯನ್ನು ತಾವೇ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಉತ್ಪಾದಕರಿಗಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಬೇಕು, ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಆತ್ಮಾಧುನಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಆಶೆ ಅವರಿಗಿರುವುದು ಸಜ್ಜ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಇಂತಹಂಥ ಹೇರಳವಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯದ ದೊಡ್ಡ ಗೊಂದಲದ ಮಧ್ಯೆ ಅವರು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಗಮನ ಕೊಡಬಹುದು? ಇಷ್ಟೊಂದು ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಖಾತೆ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ತಾವು ಹೇಳಬೇಕು. ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಶೇಕಡ 80ರಷ್ಟು ಜನ ಇಂದು ವ್ಯವಸಾಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಎರಡು ಕೋಟಿ 90 ಲಕ್ಷ ಜನಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಎರಡು ಕೋಟಿ ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಇದೆ. ಭೂಮಿಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಕೆಲಸ ಇವತ್ತು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜಪಾನ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಷರ್ಟ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಾಲ್ ಆರ್ಡ್ ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಮಗಿಂತಲೂ ಎಷ್ಟೋ ಪಾಲು ಜಾಸ್ತಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಇದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ ಸುಮಾರು ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟು ಶಕ್ತಿ ನಮ್ಮ ರೈತರಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ರೈತರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕುಂಠಿತವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಕೆಲವು ಶ್ರೀಮಂತರು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಣ ನಣ ಫಾರ್ಮ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಐದು ಎಕರೆ ಇಂತಹ ಫಾರ್ಮಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅವರು 50 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನೆಲಮಂಗಲದ ಹತ್ತಿರ ಇಂಥ ಒಂದು ನಣ ಫಾರ್ಮ್ ಇದೆ. ನಾಲೂವರೆ ಒಂದು ಎಕರೆ ಇಂತಹ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಶ್ರಮ ಅಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಎಸ್ಟೇಟ್‌ಗೆ ಐವತ್ತು-ಅರವತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಗೇಪ್ಸ್ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ರೈತನಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಶಕ್ತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯ ರೈತನು ಒಳ್ಳೆ ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕಿ ಒಂದು ಬಾವಿ ತೆಗೆದು ನೀರು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ರಾಶಿ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ನೀರು ಬೇಕು. ಸರಕಾರ ಇರಿಗೇಷನ್ ಪರ್ಟ್ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಬಾವಿಗೆ 5,000 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟು ಹಣದಿಂದ 25-30 ಅಡಿ ಆಳದವರೆಗೆ ಬಾವಿ ತೆಗೆಯಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದರಿಂದ ನೀರು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಣ ಮಾತ್ರ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ, ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ನೀರು ದೊರೆ ಯುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಟ್ಯಾಡ್‌ವೆರ್ಸ್ ಹಾಕಬೇಕು. 200-300 ಅಡಿ ಆಳ ಹೋಗಿ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ)

ಟ್ಯೂಬ್‌ವೆಲ್ಸ್ ಮಾಡಬಹುದು. ಒಂದು ಕಡೆ ಟ್ಯೂಬ್‌ವೆಲ್ ಹಾಕಿದರೆ 200 ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ವ್ಯವಸಾಯವಾಗಬಹುದು. ಎಕ್ಸ್‌ಪೆರಿಮೆಂಟರ್ ಬೇಸಿನ್ ಮೇಲೆ ಇದನ್ನು ಸರಕಾರ ಮಾಡಬಹುದು. ನೀರಾವರಿ ಬಾವಿಗಳಲ್ಲಿ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ನೀರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಸರಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿ ಟ್ಯೂಬ್‌ವೆಲ್ ಹಾಕುವ ಯೋಜನೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದರಿಂದ ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದೆ. ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಬಾಕಿ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ವ್ಯವಸಾಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹಣ ಒದಗಿಸುತ್ತೀರಿ. ವ್ಯವಸಾಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಒದಗಿಸುವ ಹಣ ರೈತನಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತಲುಪಬೇಕು. ಈ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳದೇ ಹೋದರೆ ನೀವು ಆಪಾದನೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಣ ಬರುತ್ತದೆ, ಎಲ್ಲ ಹೋಗುತ್ತದೆ? ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಪಾರವಾದ ಹಣವಿದೆ; ಹಣಕ್ಕೆ ಕೊರತೆ ಇಲ್ಲ; ಕೊಟ್ಟಂಥ ಹಣ ಸರಿಯಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ, ಸರ್ಕಾರ ಹಣವನ್ನು ನಮಗೇ ಕೊಡುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಕಂದಾಯ ಕೊಡುವವನಿಗೆ, ತೆರಿಗೆ ಕೊಡುವವನಿಗೆ ಮನೆ ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಕಂದಾಯ ಮತ್ತು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಶಕ್ತಿ ಮೀರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಬಜಾನೆಗೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಬೆನ್ನು ಮುರಿಯುವವರೆಗೆ ಕಂದಾಯದ ಹೊರೆಯನ್ನು ಈ ದೇಶದ ಜನತೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರತಿಫಲ ರೂಪವಾಗಿ ಫಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಹಣದ ಕೊರತೆ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ತೆರಿಗೆಯ ಒಂದೊಂದು ಕಾನೂನು ಕೂಡ ರೈತನಿಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕು. ಆ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

6-00 P.M.

ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಮುಂಗಡ ಪತ್ರವನ್ನು ಮುಂದಿನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಅವರೇ ಹೇಳಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಬಡ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಹೊಸದೇನೂ ಇಲ್ಲ, ಎರಡು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಬಡ್ಡಿನೇ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಒಟ್ಟು ವೈಸೆ ಇನ್‌ಸೂರಾನ್ಸ್ ಎನ್ನುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಚರ್ಚೆಯಾಗಬೇಕಾಗಿದ್ದುದನ್ನು ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಮುಂದೆ ಹಾಕಿ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ನೆರವು ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ನೆಪವನ್ನು ಒಡ್ಡಿ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದ್ದು ಫಲಕಾರಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ವಾಸ್ತವ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಭಾಷಣದಿಂದಲೇ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ; ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ತಪ್ಪನ್ನು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಚಿಂತಾಜನಕವಾಗಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಮಿತವ್ಯಯ ಮಾಡಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲವನ್ನು ಎಸ್ತರಣೆ ಮಾಡುವುದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯಾಜಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಇತ್ತ ಕಡೆಯ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ತಮ್ಮ ಒಳಗೆ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದು ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಮಾತನಾಡುವ ಎಂದು ಆಗ್ರಹಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ವ್ಯಾಜಕಾರ ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಈಗಲ್ಲೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಮಾಡುವವರು ನಾವಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಈಗಾಗಲೇ ತಿಳಿದು ಬಂದಿವೆ, ಬಂಗಾಳ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ಗೆ ಸೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ಅವರು ಮುಖ್ಯ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬೀದಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ಐವತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರಂತೆ

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಹೇಳುವವರು ಯಾರು !

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದೇಂದ್ರಪ್ಪ.—ಹೇಳುವವರು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವರು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯಾಜಕಾರ ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ, ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾವೂ, ನೀವೂ ಕೂಡಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡೋಣ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.